

Arrest

nr. 285 678 van 3 maart 2023
in de zaken RvV X / IX en X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op hun gekozen woonplaats bij
advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 21 december 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 27 oktober 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. (zaak X)

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 21 december 2022 in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X, X en X heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 27 oktober 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. (zaak X)

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gezien de verzoeken en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 6 februari 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 15 februari 2023.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienden op 5 oktober 2022 een aanvraag om machtiging tot verblijf in, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingewet), op grond van de medische situatie van verzoekster.

1.2. Op 27 oktober 2022 werd deze aanvraag onontvankelijk verklaard, in toepassing van artikel 9ter, § 3, 4° van de Vreemdelingenwet, omdat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in artikel 9ter, § 1, eerste lid van dezelfde wet en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

1.3. Ook op 27 oktober 2022 werden in hoofde van beide verzoekers en hun minderjarige kinderen bevelen op het grondgebied te verlaten afgeleverd. Dit zijn de bestreden beslissingen. De identieke motieven ervan luiden als volgt

*“De heer/ De mevrouw + minderjarige kinderen
[...]*

nationaliteit: Macedonië (Voorm. Joegoslavische Rep.)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 7 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene niet in bezit van een geldig paspoort

In het kader van Artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 “Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.” werd de situatie bij het nemen van dit bevel om het grondgebied te verlaten geëvalueerd. Deze evaluatie is gebaseerd op alle actueel in het dossier aanwezige elementen:

- Het hoger belang van het kind : Het is in het belang van de minderjarige kinderen dat de band met de ouders niet verbroken wordt en zij samen gevolg geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten.*
- Het gezins- en familieleven : De beslissing geldt voor het ganse gezin zodat er van een verbreken van gezinsbanden geen sprake is. Gewone sociale relaties vallen niet onder de bescherming van art 8 EVRM.*
- De gezondheidstoestand : In het antwoord van de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken, op 25.10.2022 overgemaakt aan de Dienst Medisch Verblijf, attesteert zij dat er op basis van de haar op 14.10.2022 voorgelegde medische informatie geen tegenaanwijzing is om te reizen, en dat de (noodzakelijke) medische behandeling beschikbaar en toegankelijk is in het land van herkomst. Dit medisch advies is een intern advies ter controle of de vermelde noodzakelijke medische zorg beschikbaar en/of toegankelijk is in het land van herkomst of verblijf van betrokkene, en de aangeleverde argumenten van betrokkene correct zijn. Het betreft hier geen advies in het kader van een aanvraag om machtiging tot verblijf omwille van medische redenen volgens het artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 15.12.1980. Het medisch advies maakt samen met de aangeleverde medische attesten deel uit van het medisch dossier van betrokkene en wordt als dus beveiligd bewaard. Zo er inzage vereist is, kan dit dossier mits een recente geschreven en ondertekende toestemming van betrokkene opgevraagd worden via de Dienst Openbaarheid van Bestuur: <https://dofi.ibz.be/nl/themes/propos/openbaarheid-van-bestuur>.*

Derhalve zijn er geen elementen die problemen opleveren voor het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten.”

1.4. Het beroep dat verzoekers hadden ingediend tegen de onder punt 1.2 vermelde beslissing werd door de Raad verworpen bij arrest nr. 285 677 van 3 maart 2023.

2. Over de rechtspleging

De twee bestreden beslissingen werden genomen in hoofde van alle leden van één gezin, met name enerzijds de vader en anderzijds de moeder en hun minderjarige kinderen. Alle partijen worden

vertegenwoordigd door dezelfde raadsman en hebben een identiek verzoekschrift ingediend. De zaken worden dus, omwille van hun verknochtheid en met het oog op een goede rechtsbedeling, samengevoegd.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In de beide zaken wordt een identiek enig middel aangevoerd, dat luidt als volgt

“Schending 74/13 Vreemdelingenwet

Schending zorgvuldigheidsbeginsel, onderdeel van het beginsel van de materiële motiveringsverplichting

Schending artikel 3 EVRM

II.1.1. In de thans bestreden beslissing geeft verwerende partij als reden van de beslissing:

(...)

II.1.2. Indien er een bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven, moet steeds duidelijk gemotiveerd worden waarom zulks wordt gedaan en moet -in plaats van automatisch dergelijke beslissing af te geven - automatisch gemotiveerd en nagegaan worden of de uitvoering van dergelijke beslissing geen schending inhoudt van de fundamentele, internationaal gevestigde grondrechten van elkeen.

Zo leest verzoekende partij bijvoorbeeld niet in de bestreden beslissing dat rekening werd gehouden met alle elementen waarover verwerende partij, onder meer door het indienen van meerdere aanvragen ex. art. 9ter Vreemdelingenwet, beschikte. Zoals blijkt uit de aanvraag tot medische regularisatie is verzoekende partij ernstig ziek en kan zij niet terugkeren naar haar land van herkomst omdat er aldaar geen adequate medische behandeling aanwezig is, hetgeen een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. De uitwijzing van een zieke naar een land waar onvoldoende medische voorzieningen voorhanden zijn, kan dergelijke behandeling uitmaken.

De verzoekende partij kreeg ten onrechte een onontvankelijkheidsbeslissing aangaande haar aanvraag tot medische regularisatie.

Bijgevolg werd beroep aangetekend bij de Raad dd. 21 december 2022.

II.1.3. De wet stipuleert dat de verwerende partij dient rekening te houden met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven van een derdelander bij het nemen van een beslissing tot verwijdering.

Artikel 74/13 vreemdelingenwet luidt immers als volgt:

“Art. 74/13. [Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.]”

De verzoekende partij haar echtgenote heeft intensieve medische opvolging nodig. Dit werd reeds naar voren gebracht in de onterecht onontvankelijk verklaarde medische regularisatieaanvraag.

Een gedwongen terugkeer dreigt haar dan ook bloot te stellen aan een onmenselijke en vernederende behandeling, in strijd met artikel 3 EVRM.

Bovendien is het dan ook aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, het bestreden bevel uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of het destijds rechtsgeldig getroffen werd of niet.

Verzoekende partij wenst in dit opzicht te verwijzen naar uw arrest nr. 112 609 dd. 23 oktober 2013. Hoewel de situatie niet identiek is, is zij wel degelijk vergelijkbaar.

Verzoekende partij heeft reeds een weigering tot medische verblijfsvergunning gekregen dd. 2 mei 2022. Verzoekende partij heeft zich in beroep voorzien tegen deze beslissing.

Indien de weigering van de verlenging van de verblijfsvergunning zou vernietigd worden door Uw Raad, dan heeft verzoekende partij opnieuw verblijfsrecht en zou dit bevel dat definitief geworden is, sowieso voor onduidelijkheid zorgen in het rechtsverkeer.

De thans bestreden beslissing heeft met andere woorden geen enkel nut in het rechtsverkeer en zorgt enkel voor juridische onduidelijkheid.

II.1.4. Verzoekende partij kan enkel maar concluderen dat de bestreden beslissing, geenszins gesteund is op deugdelijke rechterlijke EN feitelijke motieven.

Verzoekende partij is tevens van mening dat verwerende partij het zorgvuldigheidsbeginsel (onderdeel van het beginsel van de materiële motiveringsverplichting), artikel 3 EVRM en artikel 74/13 Vreemdelingenwet heeft geschonden.”

3.2. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de totstandkoming van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 28 juni 2018, nr. 241.985, ROELS).

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

Wat de aangevoerde schending betreft van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, blijkt uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen dat met deze bepaling rekening werd gehouden én erover werd gemotiveerd.

Verzoekers betogen dat uit de bestreden beslissingen niet blijkt dat rekening werd gehouden met alle elementen waarover de verwerende partij moest oordelen. Zij betogen dat uit de aanvraag tot medische regularisatie is gebleken dat verzoekster ernstig ziek is en niet kan terugkeren naar haar land van herkomst omdat aldaar geen adequate medische behandeling aanwezig is, hetgeen een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM. Zij wijzen erop dat in hoofde van verzoekster ten onrechte een onontvankelijkheidsbeslissing inzake haar aanvraag tot medische regularisatie werd genomen.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissingen wordt verwezen naar de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en het daaruit voortvloeiende advies van de ambtenaar-geneesheer. Er werd dus wel degelijk rekening gehouden met de elementen die werden voorgelegd in de aanvraag. In dit advies kwam de ambtenaar-geneesheer tot de conclusie dat actueel geen enkele actieve therapie of specialistische opvolging of therapie aangetoond werd en dat er dus kennelijk geen sprake is van een ziekte die een risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in haar land van herkomst of het land waar zij verblijft. Dienaangaande wijst de Raad er verder op dat uit het hiervoor reeds vermelde arrest nr. 285 677 van 3 maart 2023 blijkt dat het beroep tegen de beslissing tot het niet-ontvankelijk verklaren van de beslissing van 27 oktober 2022, die was gesteund op het voormelde advies van de ambtenaar-geneesheer, werd verworpen. Verzoekers, die thans blijven voorhouden dat verzoekster intensieve medische opvolging nodig heeft en er een schending van artikel 3 van het EVRM voorligt omdat in haar land van herkomst geen adequate medische behandeling aanwezig is, kunnen derhalve niet worden bijgetreden.

Gelet op het voorgaande kunnen verzoekers evenmin worden bijgetreden waar zij stellen dat de bevelen om het grondgebied te verlaten moeten worden vernietigd omdat de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ten onrechte onontvankelijk werd verklaard.

3.3. Het enig middel is niet gegrond.

4. Korte debatten

Verzoekers hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken, gekend onder de nrs. X en X, worden samengevoegd.

Artikel 2

De vorderingen tot schorsing en de beroepen tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie maart tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. WIJNANTS